

et andet Spørgsmaal, som vi i 1916 havde under omfattende Overvejelse, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt man burde tillade visse Arbejdsgivere selv at bære Risikoen og altsaa ikke afgive den til et anerkendt Forsikrings-selskab. Der var megen Tvivl om Betydeligheden heraf, men Ønsket, som den Gang var fremme fra visse store Arbejdsgivere, blev ved Loven af 6. Juli 1916 imødekommet. Det vilde være af Interesse at faa Oplysninger — hvis den højtærede Indenrigsminister er i Stand til at give saadanne Oplysninger — om, hvorvidt og i hvilket Omfang denne Tilladelse til at fritage for Afgivelsen af Risikoen er blevet benyttet i Aarene siden 1916.

Med disse Ord skal jeg anbefale saavel det af Flertallet stillede som de af Udvalget stillede Ændringsforslag til Vedtagelse i det høje Ting.

Lewinsky: Jeg kan ganske tiltræde den ærede Ordførers Udtalelser om, at Hovedsagen ved dette Lovforslag og det, der har været det vigtigste for Udvalget, er at faa de her fastsatte forhøjede Takster gennemført hurtigst muligt. Det har ogsaa været bestemmende for, at vi for vort Vedkommende har kunnet gaa med til adskillige af Ændringsforslagene. Det gælder saaledes Ændringsforslaget om den kortere Revisionsfrist, og det gælder Bestemmelsen om Tilvænningserstatning. Som den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, har der om dette sidste Spørgsmaal været forskellige Meninger indenfor Udvalget; i det store og hele var der Sympati for at komme ind paa Tilvænningserstatningen, men man var i Øjeblikket ikke klar over, paa hvilken Maade Spørgsmaalet bedst kunde løses. Der var derfor ingen Grund til for os at fastholde at stille Ændringsforslag, idet vi forment, at Spørgsmaalet vilde blive løst i Fremtiden.

Med Hensyn til det Ændringsforslag, hvorom hele Udvalget ikke har kunnet enes, nemlig Spørgsmaalet om Landarbejderforbundets Indstillingsret, staar Mindretallet paa det Standpunkt, at vi anser det for ganske naturligt, at Landarbejderforbundet som den faglige Organisation for Landarbejderne faar Indstillingsret ifølge Loven og ikke nøjes med, at der aabnes det en Mulighed derfor. Paa Mindretallets Vegne skal jeg anbefale, at man stemmer i Overensstemmelse hermed.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Jeg kan tiltræde de af Flertallet og af hele Udvalget stillede Ændringsforslag. Det

Spørgsmaal, som omhandles i Ændringsforslag Nr. 1, har jeg allerede omtalt ved første Behandling, men jeg vil gerne i Tilslutning til den ærede Ordførers Bemærkninger sige, at saafremt der indgives et Andragende, og der kommer en Indstilling fra Arbejderforsikrings-Raadet, bliver Spørgsmaalet naturligt Genstand for Overvejelse i Indenrigsministeriet, og af de Undersøgelser, som derefter maatte blive anstillet, vil det saa afhænge, om Landarbejderforbundet kan siges at have en saa almindelig Karakter, at der nu er Grund til at give det Indstillingsret. Der er, som den ærede Ordfører fremhævede, intet i den gældende Lovgivning, som hindrer, at denne Sag kan blive fremmet, uden at der behøver at indføres Ændringer i Lovforslaget i saa Henseende.

Ogsaa om Spørgsmaalet angaaende Tilvænningserstatning har jeg udtalt mig ved første Behandling. Saaledes som Forholdene er nu, ydes der praktisk talt en saadan Erstatning under andre Former, end man har tænkt sig ved de forskellige Forslag, der har været fremme; men efter den Henstilling, som Udvalget har gjort, og som den ærede Ordfører betonedede i sine Udtalelser, skal jeg drage Omsorg for, at dette Spørgsmaal til sin Tid kan komme under nærmere Overvejelse.

Angaaende Ændringsforslaget under Nr. 10 vil jeg gerne sige, at der, som den ærede Ordfører ogsaa var inde paa, har været forhandlet mellem Udvalget og mig om Tidspunktet for Lovens Ikrafttræden, og ligesom det ærede Udvalg har ogsaa jeg meget ønsket, at Sagen maatte kunne bringes i Orden saa snart som muligt. Jeg har i den Anledning ført forskellige Forhandlinger, og det har derefter været min Opfattelse, at det vilde være forsvarligt at sætte Tidspunktet til 1. August. Jeg kan derfor ogsaa ud fra den Drøftelse, Sagen har været Genstand for med forskellige interesserede, tilsige Tinget, at det vil kunne lade sig ordne saaledes, som det her er foreslaaet.

Den ærede Ordfører omtalte Spørgsmaalet om de frivillige Forsikringer. Her hæves jo Aarslønnen kun fra 900 Kr. til 1 200 Kr., d. v. s. det er det obligatoriske; hvad man maatte være tilbøjelig til at forsikre derudover, er ogsaa fremdeles en fuldkommen frivillig Sag. Nu har jeg den Mening, at det dog vil være rigtigt under Hensyn til det ønskelige i, at Forsikringserstatningen virkelig bliver noget effektivt, at foretage *noget* Forøgelse paa dette Omraade. I Bemærkningerne til det oprindelige Lovforslags § 11 vil man se, at Ministeriet har været opmærksomt paa